Lietas Nr. C07072016
Lietas arhīva Nr. C-0175-17/1

**SPRIEDUMS**
**Latvijas Republikas vārdā**

Aizkrauklē, 2017.gada 30.janvārī

Aizkraukles rajona tiesa
tiesnese I.Silicka
ar tiesas sēdes sekretāri M.Liģeri,
piedaloties prasītājas SIA „/nosaukums A/" pilnvarotajam pārstāvim /pers. A/,
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu SIA „/nosaukums A/" prasībā pret /pers. B/ par dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas maksas un saņemto komunālo pakalpojumu maksājumu parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" (turpmāk - prasītājs), 2016.gada 15.septembrī Aizkraukles rajona tiesā cēlis prasību pret /pers. B/ (turpmāk - atbildētāja), par dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas maksas un saņemto komunālo pakalpojumu maksājumu parāda un nokavējuma procentu piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītāja, kā Rīgas pašvaldības SIA /Nosaukums B/ saistību un tiesību pārņēmēja, saskaņā ar 2004.gada 7.oktobra Nekustamā īpašuma apsaimniekošanas pilnvarojuma līgumu Nr.DI-04-433-lī, kā arī 2011.gada 5.jūlija Dzīvojamo māju pārvaldīšanas līgumu Nr.RD-11-910-lī, apsaimnieko dzīvojamo māju /adrese/.

Atbildētājai no 2007.gada 29.novembra līdz šim brīdim reģistrētas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu, kas atrodas /adrese/.

Dzīvojamās mājas /adrese/, dzīvokļu īpašnieki nav pārņēmuši pārvaldīšanas tiesības, kā arī nav pilnvarojuši citu personu pārvaldīt un apsaimniekot māju, līdz ar to, Rīgas pašvaldības pienākums ir apsaimniekot un uzturēt māju.

2010.gada 22.februārī starp prasītāju un atbildētāju noslēgts Dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgums. Saskaņā ar līguma 3.1.punktu, atbildētājai ir jāveic maksājumus atbilstoši prasītāja izrakstītajiem rēķiniem, bet prasītājam, saskaņā ar līguma 3.6.punktu, maksājumu kavējumu gadījumā ir tiesības aprēķināt un saņemt no atbildētājas nokavējuma procentus 0,15% apmērā no kopējās parāda summas par katru nokavēto dienu.

2015.gada 18.martā starp prasītāju un atbildētāju noslēgts Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgums Nr.6-13/2138. Saskaņā ar līguma 4.2.1.puktu, atbildētājai ir jāveic maksājumus atbilstoši prasītāja izrakstītajiem rēķiniem, bet prasītājam, saskaņā ar līguma 5.6.punktu, maksājumu kavējumu gadījumā ir tiesības aprēķināt un saņemt no atbildētājas nokavējuma procentus 0,1% apmērā no kopējās parāda summas par katru nokavēto dienu.

Prasītājs ir izpildījis savas no līguma izrietošās saistības, tas ir, sniedzis dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas pakalpojumus, taču atbildētāja savus pienākumus, saskaņā ar noslēgto līgumu, nav izpildījusi.

Atbildētāja nav sniegusi nekādus konkrētus mutiskus vai rakstveida iebildumus par saņemtajiem pakalpojumiem vai izrakstītajiem rēķiniem.

Atbildētājai ir izveidojies parāds par periodu no 2007.gada 1.oktobra līdz 2016.gada 1.septembrim par dzīvojamās mājas apsaimniekošanu, uzturēšanu un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem 5642,52 *euro* apmērā un nokavējuma procenti par periodu no 2013.gada 5.jūnija līdz 2016.gada 1.septembrim 3613,95 *euro*, kopā 9256,47 *euro*.

Atbildētāja 2016.gada 10.maijā ir brīdināta par parāda esamību, bet līdz prasības iesniegšanas brīdim parāds nav samaksāts.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 128.panta otrās daļas 5.[1] punktu, prasītājs norāda, ka strīda risināšanai nav tikusi izmantota mediācija, kā arī prasītājs atsakās no iespējas risināt strīdu, izmantojot mediāciju.

Prasītājs lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas parādu par dzīvojamās ēkas uzturēšanas un apsaimniekošanas izdevumiem un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem par laika periodu no 2007.gada 1.oktobra līdz 2016.gada 1.septembrim 5642,52 *euro*, likumiskos nokavējuma procentus par periodu no 2013.gada 5.jūnija līdz 2016.gada 1.septembrim 3613,95 *euro*, visus tiesāšanās izdevumus, kā arī atzīt prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos sešus procentus gadā no piespriestās, bet neatmaksātās pamatparāda summas.

Prasība pamatota ar Dzīvokļa īpašuma likuma 10.pantu, likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.pantu, Civillikuma 1765. un 1759.pantu.

Atbildētāja, atbilstoši Civilprocesa likuma 148.pantā noteiktajam, nav iesniegusi rakstveida paskaidrojumus par prasību.

2015.gada 26.augustā tiesā saņemts prasītāja prasības pieteikuma precizējums, kurā norādīts, ka laika posmā no prasības iesniegšanas ir palielinājies parāds par īri un sniegtajiem pakalpojumiem, un tas ir: pamatparāds uz 2014.gada 13.novembri ir sasniedzis 4765,07 *euro*, nokavējuma procenti uz 2015.gada 1.augustu ir 4663,92 *euro* (*lietas 56.lapa*).

Prasītāja pilnvarotais pārstāvis tiesas sēdē prasību uzturēja pilnīgi un sniedza paskaidrojumus atbilstoši prasības pieteikumā izklāstītajiem apstākļiem. Papildus norādīja, ka parāds ir izveidojies par laika periodu no 2007.gada 1.decembra līdz 2016.gada 1.septembrim.

Atbildētāja/pers. B/ uz tiesas sēdi nav ieradusies. Atbildētājai par tiesas sēdi paziņots, 2016.gada 22.decembrī, nosūtot tiesas pavēsti ierakstītā pasta sūtījumā uz atbildētājas deklarētās dzīvesvietas adresi *(lietas 2., 50.lapa)*. Atbildētāja nav tiesai paziņojusi neierašanās iemeslu, nav iesniegusi neierašanos attaisnojošus pierādījumus.

Civilprocesa likuma 56.panta piektā daļa paredz, ka tiesas dokumentus fiziskajai personai piegādā pēc tās deklarētās dzīvesvietas adreses, bet gadījumos, kad deklarācijā norādīta papildus adrese, - pēc papildus adreses, ja vien fiziskā persona tiesai nav norādījusi savu adresi, pēc kuras veicama saziņa ar tiesu. Fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīvesvietas adresē, deklarācijā norādītajā adresē vai šīs personas norādītajā adresē saziņai ar tiesu (..).

Tiesas pavēste atbildētājai nosūtīta saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.panta piekto daļu - uz deklarētās dzīvesvietas adresi. Tiesas dokumenti atbildētājai nosūtīti Civilprocesa likumā paredzētajā kārtībā, un atbilstoši Civilprocesa likuma 56.[1] panta pirmās daļas 3.punktam, uzskatāms, ka tiesas

dokumenti ir izsniegti septītajā dienā no nosūtīšanas dienas (..).

Ņemot vērā, ka atbildētājai par tiesas sēdi paziņots Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā un nepastāv Civilprocesa likuma 209. un 210.pantā noteiktie pamati lietas izskatīšanas atlikšanai, tiesa atzīst par iespējamu lietu izskatīt bez atbildētājas piedalīšanās tiesas sēdē.

Motīvu daļa

Noklausījusies prasītāja pilnvarotā pārstāvja paskaidrojumus, izvērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma daļēji.

No lietas materiāliem pievienotā 2004.gada 7.oktobra nekustamā īpašuma apsaimniekošanas pilnvarojuma līguma Nr.DI-04-433-lī, secināms, ka Rīgas pašvaldības uzņēmums bezpeļņas organizācija namu pārvalde /Nosaukums B/ apņēmusies apsaimniekot pilnvarotāja – Rīgas domes īpašuma departamenta uzdevumā Rīgas pašvaldības īpašumus, tajā skaitā, dzīvojamo māju /adrese/, Rīgā *(lietas 13.-16.lapa)*.

Ar lietas materiāliem pievienoto 2011.gada 5.jūlija dzīvojamo māju pārvaldīšanas līgumu Nr.RD-11-910-lī, pierādīts, ka Rīgas pilsētas pašvaldība uzdevusi prasītājam pārvaldīt pašvaldības īpašumā, valdījumā un pārvaldīšanā esošās dzīvojamās mājas, tajā skaitā, arī dzīvojamo māju /adrese/, Rīgā *(lietas 17.-23.lapa)*.

No lietas materiāliem pievienotās 2014.gada 7.aprīļa Uzņēmumu reģistra izziņas Nr.7-3-55517, redzams, ka 2010.gada 29.decembrī notikusi reorganizācija, apvienojot komercsabiedrības, tajā skaitā, Rīgas pašvaldības sabiedrību ar ierobežotu atbildību /Nosaukums B/, izveidojot SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" *(lietas 11.lapa)*.

Saskaņā ar Komerclikuma 335.panta piekto daļu, apvienošanas gadījumā pievienojamās sabiedrības tiesības un saistības pāriet iegūstošajai sabiedrībai.

No prasības pieteikumā norādītā secināms, ka dzīvojamās mājas /adrese/, Rīgā, dzīvokļu īpašnieki nav pārņēmuši pārvaldīšanas tiesības, kā arī nav pilnvarojuši citu personu pārvaldīt un apsaimniekot māju *(lietas 4.lapa)*.

Saskaņā ar likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta septīto un astoto daļu, valsts dzīvojamās mājas valdītāja vai pašvaldības pienākums ir pārvaldīt dzīvojamo māju līdz tās pārvaldīšanas tiesību nodošanai dzīvokļu īpašnieku sabiedrībai vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarotai personai, ja dzīvojamā mājā nav privatizēti visi privatizācijas objekti. Pienākums pārvaldīt dzīvojamo māju valsts dzīvojamās mājas valdītājam vai pašvaldībai ir arī tad, ja dzīvojamā mājā ir privatizēti visi privatizācijas objekti, bet nav sasaukta dzīvokļu īpašnieku kopsapulce saskaņā ar šā likuma 51.panta otro daļu. Valsts dzīvojamās mājas valdītājam vai pašvaldībai, pārvaldot un apsaimniekojot dzīvojamo māju, ja šā likuma 51.pantā noteiktajā kārtībā dzīvojamās mājas pārvaldīšanas tiesības nav nodotas dzīvokļu īpašnieku sabiedrībai vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarotai personai, ir tiesības saņemt maksu par dzīvokļu īpašniekiem sniegto pakalpojumu viņu privātīpašuma pārvaldīšanā un apsaimniekošanā.

No lietas materiālos esošās Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs A/redzams, ka pamatojoties uz 2007.gada 29.oktobra pirkuma līgumu ar 2007.gada 29.novembra zemesgrāmatu tiesneses lēmumu atbildētājai /pers. B/ nostiprinātas īpašumtiesības uz dzīvokļa īpašumu /adrese/, kadastra Nr./numurs B/(*lietas 24.lapa*).

Saskaņā ar Civillikuma 1402.pantu, saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

2010.gada 22.februārī starp Rīgas pašvaldības sabiedrību ar ierobežotu atbildību /Nosaukums B/, kā mājas pārvaldnieku, un atbildētāju, kā daudzdzīvokļu mājas /adrese/, īpašnieci, tika noslēgts dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgums, saskaņā ar kuru mājas pārvaldnieks apņēmās uzturēt un apsaimniekot daudzdzīvokļu dzīvojamo māju, savukārt, atbildētāja apņēmās segt mājas pārvaldniekam visus izdevumus, kas saistīti ar dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu proporcionāli viņa privatizētās platības lielumam *(lietas 25.-27.lapa)*.

Savukārt, 2015.gada 18.martā starp prasītāju kā mājas pārvaldnieku, un atbildētāju, kā daudzdzīvokļu mājas /adrese/, īpašnieci, tika noslēgts dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgums Nr.6-13/2138, saskaņā ar kuru prasītājs apņēmās veikt mājas /adrese/, kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanu un atbildētāja apņēmās segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus proporcionāli dzīvokļa īpašuma Nr.28, /adrese/, platībai *(lietas 28.-29.lapa)*.

Tiesa secina, ka prasītājs, kā dzīvojamās mājas /adrese/, Rīgā, pārvaldītājs un apsaimniekotājs, ir pierādījis prasījuma tiesības pret atbildētāju /pers. B/.

Pamatojoties uz 2010.gada 22.februārī noslēgtā līguma 3.1. un 3.2. punktu, atbildētāja apņēmusies segt mājas pārvaldniekam visus izdevumus, kas saistīti ar dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu, kā arī maksājumus par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem. maksu par dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem pēc noteiktiem tarifiem, bet ja tādu nav, pēc mājas pārvaldnieka izsniegtiem rēķiniem.

Civillikuma 3.pants noteic, ka katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības.

Likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 8.panta pirmā daļa noteic, ka visu dzīvokļu īpašnieku pienākums ir piedalīties daudzdzīvokļu mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanā un apsaimniekošanā *(likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2010.gada 31.decembrim)*.

Saskaņā ar likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 12.panta pirmo, otro un ceturto daļu, dzīvokļa īpašnieks, atbilstoši viņa īpašumā esošajam kopīpašuma domājamās daļas apmēram, sedz uz dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku kopsapulces lēmuma pamata noteiktos izdevumus, kas nepieciešami dzīvojamās mājas obligāti veicamo pārvaldīšanas darbību nodrošināšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopsapulces noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja šāda atlīdzība paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā. Dzīvokļa īpašnieks, atbilstoši viņa īpašumā esošajam kopīpašuma domājamās daļas apmēram, sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopsapulces lēmuma pamata noteiktos izdevumus citu pārvaldīšanas darbību veikšanai, kas nodrošina dzīvojamās mājas uzlabošanu un attīstīšanu, veicina optimālu tās pārvaldīšanas izdevumu veidošanu (..). Dzīvokļa īpašnieks norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu.

Atbilstoši likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 12.panta piektajā daļā noteiktajam, šajā pantā minētie pienākumi pildāmi neatkarīgi no tā, vai dzīvokļa īpašnieks ir mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanai un apsaimniekošanai izveidotās dzīvokļu īpašnieku sabiedrības biedrs vai ir vai nav noslēdzis attiecīgu līgumu *(likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2010.gada 31.decembrim)*.

Līdzīgi Dzīvokļa īpašuma likuma, kas stājās spēkā 2011.gada 1.janvārī, 10.panta 1. un 2.punkts noteic, ka dzīvokļa īpašnieka pienākums ir piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā un segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13.pantā noteiktajā kārtībā, savukārt, minētā panta 3., 4. un 5.punktā noteikts, ka dzīvokļa īpašniekam ir pienākums norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana), maksāt uz dzīvokļa īpašumu attiecinātos nodokļus un maksāt nomas maksu par zemes lietošanu, ja dzīvojamā māja atrodas uz citai personai piederošas zemes.

Atbilstoši minētā likuma 13.panta pirmajā daļā noteiktajam, dzīvokļa īpašnieks, atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram, sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā *(likuma, kas stājās spēkā 2011.gada 1.janvārī)*.

Arī 2015.gada 18.martā noslēgtā līguma 4.2.1.punktā atbildētāja apņēmusies rēķinā norādītajā termiņā veikt ikmēneša maksājumus par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu un citiem līgumā noteiktiem maksājumiem.

Kārtību, kādā dzīvokļa īpašnieks norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa lietošanu, nosaka 2008.gada 9.decembra Ministru kabineta noteikumi Nr.1013 „Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu".

Savukārt, kārtību, kādā dzīvokļa īpašnieks norēķinās par mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu, nosaka 2008.gada 9.decembra Ministru kabineta noteikumi Nr.1014 „Kārtība, kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu".

Tiesa atzīst, ka atbildētājai, kā dzīvokļa Nr.28, /adrese/, īpašniecei, bija pienākums norēķināties par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem un mājas apsaimniekošanas izdevumiem par laika periodu no 2007.gada 1.decembra līdz 2016.gada 131.septembrim.

No parāda aprēķina redzams, ka prasītāja aprēķinātais pamatparāds ir 5642,52 *euro* par laika periodu no 2007.gada 1.oktobra līdz 2016.gada 1.septembrim *(lietas 31.-32., 33.-34.lapa).*

Tiesas sēdē prasītāja pārstāvis precizēja, ka atbildētājai parāds ir izveidojies par laika periodu no 2007.gada 1.decembra, nevis no 1.oktobra, kā tas norādīts parāda aprēķinā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu, katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība, savukārt atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Civilprocesa likuma 96.panta piektajā daļā noteikts, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Atbilstoši Civillikuma 1838.pantam, to, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo. Pierādīt samaksu var ar visiem atļautiem pierādījuma līdzekļiem, bet sevišķi ar rakstisku apliecinājumu jeb kvīti; samaksas saņēmējs nedrīkst atteikties to izdot parādniekam.

Atbildētāja nav izmantojusi savas likumā paredzētās tiesības – nav sniegusi paskaidrojumus par prasību, nav apstrīdējusi prasības pieteikumā minētos faktus, nav iesniegusi pierādījumus, kas apliecinātu parāda samaksu, atbildētāja nav apstrīdējusi prasītājas pamatparāda aprēķinu, no kā secināms, ka atbildētājai nav pamatotu iebildumu pret prasību.

Līdz ar to, tiesai nav pamata apšaubīt, ka atbildētāja nav izpildījusi savas saistības pret prasītāju. Tāpat tiesai nav pamata apšaubīt prasītājas veikto parāda aprēķinu.

Tiesa atzīst, ka no atbildētājas par labu prasītājam piedzenams dzīvojamās mājas apsaimniekošanas un uzturēšanas, un saņemto komunālo pakalpojumu maksas parāds par laika periodu no 2007.gada 1.decembra līdz 2016.gada 1.septembrim 5642,52 *euro* apmērā.

2010.gada 22.februārī starp Rīgas pašvaldības sabiedrību ar ierobežotu atbildību /Nosaukums B/ un atbildētāju neslēgtajā dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līguma 3.7.punktā noteikts, ka gadījumā ja dzīvokļa īpašnieks savlaicīgi šajā līgumā paredzētajā terminā neveic maksājumus par dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu, kā arī par sniegtajiem komunālajiem pakalpojumiem, dzīvokļa īpašnieks maksā apsaimniekotājam nokavējuma procentus 0,15 % apmērā no kopējās parāda summas par katru nokavēto dienu *(lietas 25.lapa).*

Savukārt, 2015.gada 18.martā starp prasītāju un atbildētāju noslēgtajā dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līguma Nr.6-13/2138 5.6.punktā noteikts, ka maksas par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu, maksājumu kavējumu gadījumos par katru nokavēto dienu maksājami nokavējuma procenti 0,1% apmērā no kavētā maksājuma summas. Nokavējums iestājas nākamajā dienā pēc rēķinā norādītā samaksas termiņa *(lietas 28.-29.lapa).*

Saskaņā ar Civillikuma 1946.panta pirmo daļu, procenti par aizdevumiem dodami tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu.

Tiesa atzīst, ka prasītājs un atbildētāja dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgumā vienojušies par nokavējuma procentu maksāšanas pienākumu, nosakot to apmēru - 0,15 % apmērā no kopējās parāda summas, savukārt, 2015.gada 18.marta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā – 0,1% apmērā no kopējās parāda summas.

Civillikuma 1753.pants noteic, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu (844.p.) lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Atbilstoši Civillikuma 1652.panta pirmās daļas 3.punktā noteiktajam, parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc parašas.

No parāda aprēķina redzams, ka atbildētāja nav veikusi maksājumus līgumos noteiktajā kārtībā un apmērā, pieļaujot nokavējumu, kas dod tiesības prasītājam pieprasīt nokavējuma procentu samaksu.

Tiesa atzīst, ka atbildētāja nokavējusi saistību izpildes termiņu, jo līgumos ir noteikta samaksas veikšanas kārtība un termiņi, tādējādi, atbildētājai tie bija jāievēro, lai izvairītos no līgumos noteiktā nokavējumu procentu maksāšanas pienākuma vispār.

Nokavējuma gadījumā procentu maksāšanas pienākums iedarbojas kā pamudinājums parāda ātrākai nokārtošanai (..). Civiltiesiskos strīdos pārmērīgi augsti procenti var kalpot par pamatu līguma noteikumu atzīšanai par neatbilstošiem labiem tikumiem *(sk. Torgāns K. Saistību tiesības. I daļa. Mācību grāmata. TNA, Rīga, 2006, 145.lpp.).*

Atbilstoši Civillikuma 1.pantā noteiktajam, tiesības izlietojamas un pienākumi pildāmi pēc labas ticības.

Kavēšanos celt prasību tiesā, ievērojot visus apstākļus, var atzīt par tiesību izlietošanu pretēji Civillikuma 1.pantā noteiktajam labas ticības principam, ja kavēšanās tiešā veidā ietekmē līgumsoda apmēra palielināšanos. Šāda rīcība ir viens no argumentiem, kādēļ tiesa var nepiedzīt līgumsodu pilnā, prasītāja lūgtajā apmērā *(sk. SKC-881/2009, SPC-259/2010, SPC-63/2011), (sk. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta „Tiesu prakse līgumsodu piemērošanā", 73.lpp.).*

Kaut arī minētajā tiesu prakses apkopojumā norādīts uz pārmērīgu līgumsoda apmēra palielināšanos, tiesa atzīst, ka kavēšanās celt prasību tiesā ir apstāklis, kas vienlīdz palielina nokavējuma procentu parāda pieaugumu.

No lietas materiāliem pievienotajiem aprēķiniem secināms, ka atbildētāja pēdējo maksājumu prasītājam veikusi 2012.gada augustā 100 Ls apmērā *(lietas 31-32.lapa),* prasītājs tikai 2016.gada 10.maijā nosūtījis atbildētājai brīdinājumu par nodomu vērsties tiesā ar prasību par dzīvojamās mājas uzturēšanas, atsaimniekošanas un komunālo maksājumu parāda piedziņu *(lietas 37.lapa),* un 2016.gada 15.septembrī vērsies tiesā savu likumisko interešu aizsardzībai *(lietas 4.lapa).*

Kapitāla lietojuma procentu būtisks palielinājums, kas paredzēts kredīta atmaksas kavējuma gadījumā (salīdzinot ar termiņos veiktiem maksājumiem), liecina nevis par aizdevēja vēlmi saņemt taisnīgu atlīdzību par kapitāla lietošanu, bet gan aizņēmēja sodīšanu, kas neatbilst nokavējuma procentu mērķim civiltiesībās. Tiesa šādu „slēptu līgumsodu" pamatoti atzinusi par neatbilstošu Civillikuma 1.pantā ietvertajam labas ticības principam (SKC-262/2012), *(sk. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta „Tiesu prakse līgumsodu piemērošanā", 73.lpp.).*

Kaut gan prasītājs lūdz piedzīt nokavējuma procentus 3613,95 *euro* apmērā par laika periodu no 2013.gada 5.jūnija līdz 2016.gada 1.septembrim, arī šāds nokavējuma procentu apmērs pilnībā satur līgumsoda pazīmes un liecina nevis par prasītāja vēlmi saņemt taisnīgu atlīdzību par samaksas kavējumu, bet gan par atbildētāja sodīšanu, kas, savukārt, neatbilst nokavējuma procentu mērķim civiltiesībās.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 5.panta sestajai daļai, piemērojot tiesību normas, tiesa ņem vērā judikatūru.

Augstākās tiesas Senāts 2012.gada 17.decembra spriedumā lietā Nr.SKC-262/2012 norādījis, ka atbilstoši tiesību doktrīnā izteiktajai atziņai, procentu atlīdzības par sveša kapitāla lietošanas atvēlējumu vai atdošanas kavējumu galvenā funkcija ir nodrošināt tirgus ekonomikai raksturīgo ekvivalenci, kas ietver pieņēmumu, ka kapitāls parasti nes augļus. Procentiem nedrīkst piedēvēt soda raksturu un jaukt to ar procentos izteiktu līgumsodu. Nokavējuma gadījumā procentu maksāšanas pienākums iedarbojas kā pamudinājums parāda ātrākai nokārtošanai. (..) Civiltiesiskos strīdos pārmērīgi augsti procenti var kalpot par pamatu līguma noteikumu atzīšanai par neatbilstošiem labiem tikumiem *(sk. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2012.gada 17.decembra spriedums lietā SKC-262/2012.)*

Tiesa atzīst, ka minētais arguments ir attiecināms uz pieprasīto nokavējuma procentu apmēru.

Ievērojot minētās tiesību normas un tiesu prakses atziņas, tiesa prasītāja prasījumu daļā par nokavējumu procentu par laika periodu no 2013.gada 5.jūnija līdz 2016.gada 1.septembrim 3613,95 *euro* apmērā piedziņu vērtē kā neatbilstošu labas ticības principam un atzīst, ka nokavējuma procentu apmērs ir samazināms, nosakot to 10% apmērā no pamatparāda 5642,52 *euro,* t.i., 564,25 *euro* apmērā.

Prasība daļā par nokavējuma procentu piedziņu 3049,70 *euro* apmērā ir noraidāma kā nepamatota, nesamērīga, netaisnīga un neatbilstoša vispārīgiem tiesību principiem.

Prasītājs lūdzis atzīt prasītāja tiesības saņemt likumiskos 6% gadā par laika periodu līdz sprieduma izpildei.

Civilprocesa likuma 195.pants noteic, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tā rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo

summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku par kādu procenti piespriesti, prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru, kā arī kredītiestādes nosaukumu un konta numuru, kurā veicama samaksa, ja tāds norādīts prasības pieteikumā.

Tādējādi, tiesa atzīst, ka prasītājam, saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu, 1759.panta 1.punktu, 1765.panta pirmo un ceturto daļu, Civilprocesa likuma 195.pantu, nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no atbildētājas likumiskos 6% no simta gadā no piedzītās pamatparāda summas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram (..).

Prasītājs, ceļot prasību, samaksājis valsts nodevu 587,86 *euro (lietas 8., 9lapa).*

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta „b" apakšpunktu par prasību apmierinātajā daļā kopsummā 6206,77 *euro* apmērā būtu maksājama valsts nodeva 483,01 *euro* apmērā, kas piedzenama no atbildētājas par labu prasītājam.

Turklāt, prasītājs samaksājis izdevumus, kas saistīti ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu 4,70 *euro (lietas 10.lapa).* Minētie tiesas izdevumi piedzenami no atbildētājas par labu prasītājam.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu (..) un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei (..).

Atbildētājai nosakāms sprieduma labprātīgas izpildes termiņš - 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 97., 193., 194., 195. 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu SIA „/nosaukums A/", vienotais reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, parādu par dzīvojamās ēkas uzturēšanas un apsaimniekošanas izdevumiem un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem par laika periodu no 2007.gada 1.decembra līdz 2016.gada 1.septembrim 5642,52 EUR (pieci tūkstoši seši simti četrdesmit divus *euro* un 52 centus), nokavējuma procentus par laika periodu no 2013.gada 5.jūnija līdz 2016.gada 1.septembrim 564,25 EUR (pieci simti sešdesmit četrus *euro* un 25 centu), valsts nodevu 483,01 EUR (četri simti astoņdesmit trīs *euro* un 01 centu), un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR (četrus *euro* un 70 centus), kopā 6694,48 EUR (seši tūkstoši seši simti deviņdesmit četrus *euro* un 48 centus).

Noteikt SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", vienotais reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, tiesības par laiku līdz sprieduma pilnīgai izpildei saņemt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, likumiskos sešus procentus gadā no piespriestās, bet neatmaksātās pamatparāda summas 5642,52 EUR (pieci tūkstoši seši simti četrdesmit diviem *euro* un 52 centiem), nepārsniedzot tās apmēru.

Samaksa veicama vienā no SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" norēķinu kontiem kredītiestādēs: /Nosaukums D/AS, konta Nr./konta numurs/; AS /Nosaukums E/, konta Nr./konta numurs/; AS /Nosaukums F/, konta Nr./konta numurs/; AS /Nosaukums G/, konta Nr./konta numurs/; AS „/nosaukums H/", konta Nr./konta numurs/.

Noraidīt prasību daļā par nokavējuma procentu 3049,70 EUR (trīs tūkstoši četrdesmit deviņu *euro* un 70 centu) apmērā piedziņu.

Noteikt /pers.B/ sprieduma labprātīgas izpildes termiņu – 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā 20 (divdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas – 2017.gada 2.februāra, apelācijas sūdzību iesniedzot Aizkraukles rajona tiesā.

Tiesnese I.Silicka